

فرسان شمالی	روزنامه خراسان شمالی روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی خراسان شمالی شماره ۱۴۰۰ ۲۱ مردم ۱۴۴۶، شماره ۴۱۱۵	صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری خراسان مدیرعامل و مدیر مسئول: حسین سعیدی دفتر مرکزی: مشهد، بلوار شهید صادقی (سازمان آب) پهنا: ۲۰۰۰×۹۹۹ چاپ: شهر چاپ خراسان	صندوق پستی: ۵۱۱-۹۱۷۳۵ تلفن: ۰۵۱-۳۷۶۳۲۰۰۰ فکس: ۳۲۳۳۹۷۶۲ نمابر: ۰۵۱-۳۷۶۲۲۳۹۵ دستر مرکزی پذیرش اکهی: ۳۲۳۳۹۷۶۴	آدرس: بخنود، خیابان امام خمینی(ره)، بین میدان فردوسی و مایر، جنب درمانگاه خاتم الانبیا(ع) تلفن اشتراک: ۳۲۳۳۹۷۶۲ دفتر مرکزی پذیرش اکهی: ۳۲۳۳۹۷۶۴
--------------------	--	--	--	---

نمای نزدیک

«مغناطیس» روی آنتن شبکه دو

«مغناطیس» ویژه برنامه آموزشی و اطلاع رسانی در خصوص سفر اربعین در ۹۰ قسمت ۱۰ دقیقه ای روانه آنتن شبکه دو می‌شود. به گزارش روابط عمومی رسانه ملی، فصل سوم ویژه برنامه «مغناطیس» با رویکردی متفاوت و جدید با حضور

کارشناسان مذهبی و دانشگاهی، زائران حرم حسینی و فعالان فرهنگی از شبکه دو سیما پخش می‌شود. این برنامه با ضرب آهنگ بالای آیتم ها و با محوریت توصیه‌های آموزشی، بهداشتی و تجربه‌های زائران، سعی در اطلاع رسانی و آموزش به مخاطبانی را

دارد که راهی سفر اربعین هستند.

این برنامه با دکوری متفاوت و استفاده از رنگ های حماسی و باشکوه در مباحثی معرفتی با کارشناسان نام‌آشنای حوزوی و دانشگاهی از جمله حجت‌الاسلام پناهیان، حسین یکتا، عباس ابوحمز، قاسم صرافان، محمدجواد شرافت، هادی جان‌قدا، علیرضا داوودی، ابودر بیوکافی و سهیل اسعد، مخاطبان را با فلسفه زیارت و گردهمایی بزرگ شیعیان جهان در این سفر آشنا می‌کند. پیشنهاداتی برای سفری سلامت، تأثیر حضور بانوان در سفر، مراقبت از کودک در سفر، حضور در مسیر ظهور، اربعین جهانی کردن مکتب حسینی، پیشگیری و درمان مشکلات گوارشی و پوستی، هنر و اربعین، راندگی ایمن تا مرز و برگشت از جمله محورهای آموزشی این برنامه به شمار می‌روند. ویژه برنامه «مغناطیس» با رویکرد آموزشی و اطلاع‌رسانی درباره سفر اربعین به تهیه‌کنندگی مهدی طهماسبی، کارگردان هنری حامد منصوری و سردبیری هاجر شعبانی و طاهره قاضلی در ۹۰ قسمت ۱۰ دقیقه‌ای برای شبکه دو سیما تهیه و تولید شده است، که هر روز در سه قسمت در نوبت های ظهر، عصر و شب در فواصل برنامه‌ها پخش می‌شود.

«کافه‌این» راهی آنتن شبکه تماشا می‌شود

برنامه «کافه‌این» به کارگردانی و تهیه‌کنندگی «محمدهادی نعمت‌اللهی» و اجرای «سعید شیخ‌زاده» از یک شنبه ۷ مرداد ماه راهی آنتن شبکه تماشا می‌شود.

به گزارش روابط عمومی رسانه ملی، «کافه‌این» برنامه‌ای قصه‌گو است که تلاش می‌کند با احترام به

دغدغه‌ها و دل‌مشغولی‌های انسان ایرانی، با مخدوش کردن عمدی مرزهای معمول و مرسوم برنامه‌سازی تلویزیونی با مجموعه‌های نمایشی، از قالب‌های رایج فاصله گیرد تا از قدرت داستان برای سفر به پشت‌صحنه و پس‌زمینه ساخت سریال‌های مشهور جهانی و شرایط مردم‌شناسانه و جامعه‌شناسانه حاکم بر آن‌ها استفاده کند. در هر قسمت از برنامه «کافه‌این» یک سریال تلویزیونی بین‌المللی به روی میز تشریح خواهد آمد. «کافه‌این»، مثل «کافئین» درون یک قهوه تلخ، دوست دارد به آگاهی، هوشیاری و بیداری مخاطبش در جاده‌ای که خوابیدن در آن می‌تواند مرگ‌آور باشد، کمک کند. «کافه‌این» جایی است برای گفت‌وگوی دوستاندارن درباره همین عادت‌ها و دغدغه‌ها؛ آدم‌هایی که خود را با گفتن «فقط یک قسمت دیگر» گول می‌زنند حتی اگر به قیمت بی‌خوابی فردا در محل کارشان تمام شود! برنامه «کافه‌این» یک شنبه‌ها حوالی ساعت ۲۲:۳۰ پخش و روز بعد ساعات ۹:۳۰ و ۱۵:۳۰ از شبکه تماشا پخش می‌شود.

سال ۱۳۸۴ و با سریال «او یک فرشته بود» به شهرت رسید و همچنان بازیگری توانمند است. «بهاره افشاری» حتی وقتی در مسابقه ای همچون «شب های مافیا» شرکت می کند، می داند چگونه بهره لازم را از این حضور برای بهتر دیده شدن در جایگاه جدیدش ببرد. او سال گذشته سریال «نیوکمپ» را در شبکه خانگی داشت و چالش اصلی او به تم کمدی سریال برمی گشت. «افشاری» یک بار با سریال تلویزیونی «دست بالای دست» کمدی را تجربه کرده بود اما «نیوکمپ» جدی ترین چالش او در این ژانر بود. او در سریال «منوچهر هادی» نقش دختری ورزشکار را بازی می کرد که قدرت بالا و اکنش های جسورانه اش بخشی از کمدی سریال را رقم می زد. «چهره خونسرد و برخورد های انفجاری کاراکتر، مهم ترین ویژگی های شخصیتش بود که «افشاری» به خوبی از پس آن برآمد.

سارا رسول زاده

سریال: قهوه ترک

«سارا رسول زاده» در «قهوه ترک» به خوبی توانست چهره ای متفاوت از ویژگی های شخصیتی دو خواهر را ارائه کند.

خاطره بازی

به بهانه بازپخش «سال های دور از خانه»

«اوشین» و نکاتی خواندنی از دهه ۶۰

(خاتم هیزا) بازیگران این سریال ژاپنی پرطرفدار را تشکیل می‌دادند.

پخش سریال اوشین در آوریل ۱۹۸۳ به‌عنوان یک درام صبحگاهی از شبکه NHK آغاز شد. این سریال شامل ۲۹۷ قسمت ۱۵ دقیقه‌ای بود که به گفته سوگاکو هاشیدا نویسنده سریال، داستان بر اساس وقایع زندگی زنی به نام واتسو کادا، مادر ربوهی وادا مؤسس سوپرمارکت‌های زنجیره‌های «یاوهان» ژاپن است. این سریال هنگامی که ژاپن در شرایط ویژه اقتصادی بود پخش شد و به سرعت مورد استقبال ژاپنی‌ها قرار گرفت زیرا نمادی از ساده زیستی در برابر مصرف‌گرایی پرزرق و برق، افراطی و متظاهرانه آن دوران بود. نکته جالب توجه این که مجموعه تلویزیونی اوشین در بیش از ۶۰ کشور جهان پخش شد و چون ارزش‌های جهانشمولی همچون عشق، ازخودگذشتگی، استقامت و بخشش داشت باعث موفقیت جهانی این سریال شد. آن چه کوچکی ساکادا برای موسیقی تیتراژ سریال «اوشین» در نظر گرفت، آن قدر دارای چارچوب‌های ارزشمندی بوده که مخاطبان خاطره باز دهه ۶۰ تلویزیون با شنیدن تم اصلی ملودی، خودآگاه یا ناخودآگاه کلید واژه «اوشین» با کلمه و ترکیب‌های ژاپنی آغاز سریال و صدای «ژالو علو» به یادشان می‌آید؛ یک تفسیر بسیار ساده از داستان زندگی شخصیتی که مدت‌ها مهمان خانه‌های مردم بود و فضایی را فراهم ساخت که یاد و خاطره «اوشین» به عنوان یک کلید واژه سیال در فضای ذهنی مخاطب دائم در رفت و آمد باشد و با آن خاطره سازی کند. حتی به گواه آن چه در رسانه‌ها منتشر شده، توجه به این سریال در سطح جهان به اندازه‌ای بود که آن را «سندروم اوشین» یا «اوشیندروم» نامیدند! به اتکای آن چه در منابع اینترنتی پیرامون «اوشین» نوشته شده، این سریال توانست چینی‌ها را نیز با برنامه‌های سرگرمی ساز ژاپنی آشنا کند. حتی در تایلند و اوقات برگزاری جلسات هیئت دولت این کشور آسیای جنوب شرقی، ماجرا به گونه‌ای برنامه‌ریزی می‌شد تا با زمان پخش سریال تداخل نداشته باشد! در بانکوک هم شمارگان یک روزنامه به دنبال انتشار هفتگی خلاصه قسمت‌های سریال، به میزان ۷۰ درصد افزایش یافت.

ضمن این که در هنگ کنگ یک فروشگاه زنجیره‌ای با نام «خانه اوشین» برپا شد که خوراکی و تنقلات ژاپنی می‌فروشد شرایطی که بنیانگذار این فروشگاه زنجیره‌ای می‌گوید که کار خود را با «روحیه اوشین» (استقامت و سخت‌کوشی) پیش می‌برد. نکته جالب توجه دیگر این که در ویتنام، برخی با جاج به نخستین کار اوشین که کارگر خانگی بود از نام این مجموعه تلویزیونی به‌عنوان واژه‌ای برای کارگران خانگی استفاده می‌کنند. ضمن این که محله‌ای در هانوی هم که بسیاری از تمیزکارهای خانگی و پرستارهای بچه در آن زندگی می‌کنند با نام «کمون اوشین» شناخته می‌شود. در کشور غنا نیز رنج کشیدن مانند اوشین دربارۀ آن چه از این سریال پربیننده در ایران پیش روی مخاطبان قرار گرفت، حرف و حدیث‌های زیادی مطرح می‌شود. اما اگر بخواهیم توضیح اجمالی درباره نسخه ایرانی شده این سریال بدهیم، مختصر این که سریال از اسفند سال ۱۳۶۶

بازپخش سریال خاطره انگیز «سال‌های دور از خانه» با نام اصلی «اوشین» به تازگی از شبکه تماشا آغاز شده است. «سال‌های دور از خانه» یک مجموعه تلویزیونی ژاپنی است که در سال ۱۹۸۳ (۱۳۶۱ شمسی) توسط شبکه ان‌اچ‌کی ژاپن ساخته و در دهه ۶۰ در ایران پخش شد. این سریال در روزگار تلویزیون‌های سیاه و سفید به یکی از مهم‌ترین و بهترین سریال‌های تلویزیون تبدیل شد. شب‌هایی که با جنگ تحمیلی همزمان شده بود و با پخش موسیقی تیتراژ این سریال، خانواده‌ها برای تماشای آن آماده می‌شدند. تماشای این سریال برای برخی افراد انگار خیلی مهم بود به طوری که هفته می‌شود حتی وقتی با دلپره در پناهگاه هم بودند، به هر شکلی که شده باید از بالای پشت بام کابل و آنتنی تعبیه می‌شد تا همه همسایه‌ها بتوانند در کنار هم نظاره گر ماجراهای و مصائب تمام نشدنی زندگی «اوشین» از کودکی تا پیری باشند و نمی‌خواستند یک سکانس آن را هم از دست بدهند چون دیگر تکرار در آن شبکه و این شبکه وجود نداشت که بتوان تماشای لحظه‌های از دست رفته را جبران کرد. خلاصه، ماجرا به قدری جدی و مهم بود که سریال «سال‌های دور از خانه» یا همان «اوشین» خودمان دیگر جزو جدایی ناپذیری از زندگی دهه شصتی‌ها شد. خاطراتی که هرگز نمی‌توان به دنبال او می‌رود و سرانجام اوشین را در «ایام‌آگاتا» پیدا می‌کند. در آن جا هر سفری به گذشته را آغاز می‌کنند و از نقاط مختلف کشور ژاپن که «اوشین» سال‌ها قبل در آن جا می‌زیسته است، دیدن می‌کنند. مسیری که «اوشین» در آن‌ها به بیان یادآوری زمان‌های سخت و دشوارش در زندگی می‌پردازد.

آیاگو کویاباشی (بازیگر نقش اوشین از ۶ تا ۱۰ سالگی)، یوکو تاناکا (بازیگر نقش اوشین از ۱۶ تا ۴۶ سالگی)، نوبوکو اوتوا (بازیگر نقش اوشین از ۵۰ تا ۸۴ سالگی)، پینکو ایزومی (مادر اوشین، میچیو اوجی (مادر بزرگ اوشین)، شیرو نامیکی (روبوزا)، سوئچیپروه کیتامورا (تارو)، اتسوشی تاکاهاشی (هیتوشی)، میساکو تاناکا (میچیکو)، آیا شیکیا (کودکی کایو) ، ترومی آزوما (جوانی کایو)، تروکو ناگانوکا (مادر بزرگ کایو)، میساکو واتانابه (تاکاهارا)، شینوبو ناگاوا (ریتسو)، ماساتوشی ناکامورا (شنساکو)، تارو ایشیدا (سیتارو) و هاروتو آکاگای